

Куценко С.В.

викладач кафедри хореографії та музінструмента Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

РОЗВИТОК ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ХОРЕОГРАФІЇ НА УРОЦІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ.

Серед багатьох проблем, які вирішує сучасна вища школа, актуальною постає проблема поєднання інтелектуального, духовного, фізичного та творчого розвитку майбутніх учителів хореографії, а також неперервного освітнього і професійного вдосконалення особистості.

Хореографічна діяльність, а саме український народний танець має великі можливості для організації творчої роботи зі студентами та сприяє фізичному і моральному розвитку людини, формує художньо-естетичні якості.

Український танець є невід'ємною частиною духовної культури нашого народу, він має власний духовно-естетичний, художній та виховний потенціал збереження та розвитку традицій української хореографічної культури. Адже на заняттях українського танцю можна осягати народну культуру, розширювати кругозір у спілкуванні з традиціями, що дійшли з глибини століть і зберегли багатство етнічної самосвідомості, високу духовність і благородство душі народу.

Багато дослідників розглядають виховний вплив танцю у взаємозв'язку з його значним духовно-культурним потенціалом, що сприяє всебічному розвитку особистості.

Велика увага в дослідженнях сучасних вчених приділяється творчому потенціалу особистості (В. Андреев, Т. Браже, Н. Кічук, П. Кравчук, А. Майданов та ін.); розвитку особистості в творчій діяльності (Ю. Кулюткін, С. Архангельський, О. Матюшкін, В. Шубинський та ін.); підготовці вчителя до творчої професійної діяльності (Ю. Азаров, І. Зязюн, Н. Кічук, Ю. Львова, О. Піскунов, Л. Рувинський, С. Сисоева та ін.).

Та осторонь залишається проблема розвитку творчого потенціалу засобами українського народного танцю.

Метою дослідження є обґрунтування впливу українського народно-сценічного хореографічного мистецтва на розвиток творчого потенціалу майбутнього вчителя хореографії.

У сьогоденній соціальній ситуації в нашій країні, виховання та навчання засобами народної творчості набуває все більш важливого значення. Народно-сценічний танець є однією з вищих духовних цінностей українського народу та ефективним засобом не тільки всебічного виховання, а й збереження та розвитку традицій народної культури.

Український народний танець, так як і інші види народної творчості, розвивався впродовж всієї історії українського народу, збагачуючись новим змістом і своєрідними виразними засобами. У нім знайшли своє відображення радість творчої праці, героїзм боротьби і велич перемог, завзята веселість, м'який гумор і інші риси, властиві українському національному характеру [5. с. 83].

Українське танцювальне мистецтво через зміст і форму хореографічного твору справляє широкий виховний вплив, задовольняє пізнавальні потреби, забезпечує різнобічний розвиток особистості.

Як зазначає К. Василенко, народний танець, як одна з профілюючих та професійно-орієнтованих дисциплін спеціального циклу у вищих навчальних закладах мистецького спрямування та педагогічних університетах, в яких здійснюється підготовка педагогів-хореографів, повинен бути спрямований на вивчення, збереження та передачу студентам найбільш цікавих в художньому розумінні зразків народної хореографії, оскільки потреба в народному танці є складовою генетичного коду нації [1, с. 84].

Український танець є унікальним явищем національної культури. Вивчення його барвистої регіональної та доступної лексичної різноманітності, створює максимально сприятливі умови для розвитку духовного і творчого потенціалу майбутнього вчителя-хореографа.

Національний та локальний колорит лексики та композиції українського танцю притаманний лише певній місцевості, регіону сприяють активному залученню студентів до художньо-творчої діяльності, що здійснюється у різних видах і формах групових занять.

Вивчення народно-сценічних танців, різних за жанром та характером, ритмом і манерою дає майбутнім фахівцям можливість набути потрібну техніку виконання, збагатити творчу фантазію, розвинути координацію рухів, музикальність і відчуття ритму, проявити свій акторський темперамент.

Отже, український народний танець займає одне з провідних місць в процесі формування та розвитку творчого потенціалу майбутніх педагогів-хореографів, сприяє вихованню на основі національної культури, духовної цінностей українського народу.

В подальшій роботі планується проектування та експериментальна перевірка ефективності впровадження педагогічної моделі розвитку творчого потенціалу майбутнього вчителя хореографії засобами народно-сценічного танцю.

Список використаних джерел

1. Василенко К.Ю. Лексика українського народно-сценічного танцю / Василенко К.Ю. – [3-тє вид]. – К.: Мистецтво, 1996. – 496 с.
2. Верховинець В.М. Весняночка / Верховинець В.М. – К.:Музична Україна, 1989. – 172 с.
3. Верховинець В.М. Теорія українського народного танцю / Верховинець В.М. – К.: Мистецтво, 2008. – 150 с.
4. Гуменюк А.І. Народне хореографічне мистецтво України. / Гуменюк А.І. – К.:Мистецтво, 1982. – 101 с.
5. Ткаченко Т.С. Народный танец / Ткаченко Т. С. – М.: ИСКУССТВО, 1954. – 680 с.